दुर्गसिंह प॰ कवायपरिविष्टकारे विद्वज्ञे दे दुगी की द्रगेषांद्रीको । देवीभेदे तिक्यक्तप्रादिकं तात दियी-श्नी बीडचं मेदि। १ श्रूपराजितायाम

टीकायां चीरकामी

दुर्गस्वर ४॰ दुर्ने संवर्धतेऽनेन सम्+चर-करचे वप्। (बांबा) संस्के केमच मान्। दुर्ग बंबारी त्याल समर-

दुर्गसंस्कार ४० ६त.। प्रतिपचस्य युवार्थीद्योगे राजा खट्-र्गस भग्नप्रायस पुनर्नवीकरणे "बती दुर्गसंकारे बारम्ब कि कौसदीम होत्सवेन दित सद्दारा॰

सप्ने हेमच दियां जातित्वात् कीष्।

चाची लुक् । दुर्गना इस्वेव। दुर्गं लक्षन एं की॰ दुर्गं चक्क्यते होनेन चिक्कि-करचे खुट्।

द्र्याल प्र- द्रांस्थतो मबो यत मोबानाम् । देशभेदे "दुर्गजाः प्रतिमाखाच कुन्नवाः कोधवासवाँ भा॰ भी॰. ६६४० जनपदीक्ती । सोऽभिजनोऽस्य, तस राजा वा खण्। दोर्गन पिलादिकमेण तह यवासिन तस्पे प। बद्धम

दुर्भम ४ इ: बेन गस्वते स्वी इर्+नम-वर्ष वि राष् । १इर्ग-नानासुरभेरे "दुर्गनाष्ट्र" पशासुरम्" देवीमा । १४ गेन-नीवे ति । "कालारीवर्क दुर्गनम्" समरः । श्टुर्त्तेवे च अपरमेश्वरे पु॰ दुर्भग्रन्हे दयाम् "दुः चेन गव्यते श्रायते इति दुर्गमः" भाष्ये तस्त्रामनिक्तिः।

दुर्गपाल पु॰ दुर्गे दुर्गे वा पाववति पावि-वाष् चप॰व॰। शक्त्रपाचके 'यद्गीऽसराचायवि दुर्गपाको विवासि-वन्देत्ररभिवन्दिताच्यूः" भागः ८।२२/६। २डमेरखके च द्रगेंपुची स्ती दुर्ग' उजम्हाः कातित्यात् कोष् । (केयप्रजा) स्थाते डचभेदे ग्रह्म ।

न प्रदक्षिः। १९ एगन्ययुक्ते सि॰ रायस्कृटः "चमीव-त्व' दुर्ग अ पूर्ण मूलपुरीवयोः"मतः। स्तियां कीए। दुर्गपति प्र ६त । १इर्गरचने दुर्गाध्यचभेदे । २इर्मचामिनि च। ''वबं जरेन चेवाभिर्देख्नु इनंपतिर्येषा" भागः

दुर्गेश्वय सगिन्तास्'' स्युतः। दर्गन्याङ्ग ति॰दर्गन्योऽङ्गे यस । पूर्तिगन्यान्वितदेशके व्यियां डीप । याता॰ सौगन्धित्रप्रधाइरयोन तथाकृतेला-क्तम् यथा "सौगन्धिकस्य इरचान् दुर्गन्याङ्गः प्रजायते" दुर्गन्धिन् ति दुर्गन्वाऽस्वस नित्वयोगे इनि "तेन न कर्म-धारयात् मलवीं वे बद्धनी इचे द्वेपतिपत्तिकरः दलस्

मेदोऽस्यिदुर्गन्या" इरिवं ५१ च॰ "तुगन्यं वेसि दुर्गन्यं

दुर्गाञ्च प्र दुर्ग बाज्वास। भूमिलगुग्युवी राजनि । दुग्टे भि ति॰ दः खेन खद्यते । दुर्+य इ-वा॰ वर्भवि कि समापारणम् नेदे इन्छ भः। दुर्याष्ट्री धड़ी-तुमयक्ये 'न ऋङ्काद्विधाय दुर्ग्दिभः" भा. १।१४०।६ "हल्य यत्पवेशे दर्क भित्तनः" शप्रशृ "दुर्क भिन्ननः

दुर्गोस्मर्ग न "दुर्गा जगदिद बने दुर्गा वर्गस कार-प्रम्। यक्ष दुर्गेलेवं यह तदुद्रगौचरणं विदुः" रत्युक्ते चिनानभेदे।

त जगदानीं पूजवेद दीपमाखया" तन्त्रानरे "किकान" पूजायेदुद्गी मतुनैका अरेख (दुँ) व । नानाविविदिधानेन गीतवादाप्ररः बरम्। कार्तिकस् धिते पन्ने नवस्याच विशेषतः । सत्वैरं साधकात्रेही चभेड्राज्यमकाद्वसम्" कुलिकातन्त्रे "कार्नि के श्रृष्ट्रपचे ह नवस्यां जगद-ग्विकास् । दुर्गां प्रपृत्ववेद् अक्षत्रा धर्मकामार्धिपदवे । यक्तिसक्त नतन्ते ''कार्तित्रख सिते पच्चे नवस्यां जगदी-चरीम्। जिकावनिककावं वा वर्षे वर्षे प्रपृत्वयेत्। निर्माय प्रतिमां शक्त्रा जगवात्र्या विधानतः। पूज-वित्वा परदिने प्रतिमां तां विवर्जावेत् । एवं कत्या चक वत्ती भवेत् । वाधकस्थानः । प्रत्रपीत्रधनेष्ट्याधंयु-तास भवेत् प्ररी । दाबदाधीनधैर्युक्ती सकः स्थात् यापसङ्कृदात्। विशेषतः वसुयुतां नवभीं प्राप्य सा-धकः । पूज्यित्वा सक्षयभी तां उमते वाञ्छतं फलम्" भविष्ये "नामैबत्निर्भर्यत् पुर्व्यं विधिना०० पूक्त चिष्ड-काम्। तत् फर्ख बभते घीर ! नवस्यां कार्तिकस्य चै। विधिक जगदानीयव्हे १००४ ए • हस्सम्।

ख्यातः सर्वेतमंतु मृत्यपु तत्वा प्राप्तान् । दुर्गानवसी की दुर्गाविया तत्पूजाक्नलात् नवनी। कार्तिकगुक्तपचीयनवस्थाम् । दुर्गाया स्यम् अय् छीप् । दौगीं तत्पूजयाकूनवमीतिथी "त्रावकी दौगनवमी हुवा चैत क्रताशनी । पूर्वविद्वेव कर्तव्या शिवराविद्वेत-दिनम्" ति • त । तत्वूजाविधानादि धौरानीतन्त्रे वया "कार्तिकेश्यवपश्ची च नवस्याञ्च विधेषतः। छर्वुकां

"सा हुगा मेनकाकाचा दैखाउ्नीतनाधिनी" अञ्चले पुर दुर्गीढ वि॰ दुर्+गाइ-कर्माय सा। बक्केषाव्याद्यो "दु-गाँठो नयसागौ त्यसिळा इसिहदो जनाः "इरिवं ०२१६ व दुर्गाध्यस ए॰ इत॰ । बुर्गरकके येनाभेरे 'विनाकार्यव पूर्वतया प्राचः बुबोब्रवः। दुर्गाध्यचः स्रतो राच

यञ्च॰ शक्यामाखने राजनि॰। ५ हिमाबयकत्वायाञ्च